

CARTA OBERTA D'ALERTASANTFELIU A L'ALCALDE CARLES MOTAS

En forma de carta oberta, AlertaSantFeliu respon unes declaracions recents de l'alcalde a TV Costa Brava. Demanem excuses per l'extensió, però els punts tractats són molt rellevants, especialment el tercer, dedicat al diner públic.

2018

Sant Feliu de Guíxols, setembre del

Benvolgut alcalde, Sr. Carles Motas.

Permeti'ns respondre les greus acusacions que va fer-nos a TV Costa Brava. Amb tot el respecte, pensem que un alcalde hauria d'escoltar i respectar els ciutadans per comptes de renyar-los, especialment quan a aquests ciutadans els mou la preocupació per la ciutat.

1. INTERESSOS PARTICULARS

A l'entrevista, vostè va acusar AlertaSantFeliu de moure's "per interessos particulars".

Ens preocupa molt que des d'alcaldia es fomentin sospites "d'interessos particulars" sobre una plataforma que ja compta amb mig centenar d'inscrits, i que creix diàriament.

L'acusació "d'interessos particulars" és molt greu. Li demanem que concreti: quins "interessos particulars" té una plataforma cívica com AlertaSantFeliu?

Si no els pot explicar, l'hi demanem una rectificació pública.

2. NOSTÀLGIA

A la mateixa entrevista, diu que AlertaSantFeliu som uns "nostàlgics de l'urbanisme de postguerra."

Deixant de banda que cap dels elements destruïts – arbres, font, estany, balcons - no pot considerar-se pròpiament "de postguerra", volem preguntar-li: titllaria vostè de "nostàlgics del modernisme" les persones que al seu moment van impedir l'enderroc del Casino dels Nois? Pensa que protegir el monestir és "nostàlgia de l'edat mitjana"? Si no enderroquem la Porta Ferrada, és per "nostàlgia del preromànic"?

Ens acusa de "no voler que es mogui res". És mentida. Sant Feliu necessita renovació i neteja, però no al preu de destruir-lo. A nosaltres ens trobarà sempre a favor de la modernitat i la prosperitat econòmica, però no ens enganyem: el passeig Rius i Calvet requeria una reforma perquè el mateix Ajuntament l'havia abandonat, però una reforma que fos respectuosa i que no tingués per objectiu acabar convertint tota la nostra badia en una terrassa de formigó com tantes n'hi ha. Turísticament és molt més atractiva una ciutat ben conservada i neta que no pas convertida en una terrassa de turisme lowcost. La destrucció que s'ha fet va en contra el turisme.

Vostè fa dues afirmacions:

a) Diu que l'obra permetrà ara el pas a les cadires de rodes i cotxets. Només faltaria. Demanaríem, però, que fes també un cop d'ull a l'estat lamentable de les voreres i els carrers de tot

Sant Feliu, en termes d'accessibilitat, no només la nova façana: també cal que s'hi pugui arribar. És evident que la vorera de Rius i Calvet s'havia d'ampliar, però no com s'ha fet. I el nou projecte per l'escullera repetirà l'error. Per comptes de fer una passarel·la de fusta o pedra natural com estava projectat, es torna a optar per cobrir de formigó la pedra natural. Quina necessitat hi ha, de tant formigó?

b) Vostè afirma que vol potenciar “un turisme a nivell cultural”. Creu realment que destruint el patrimoni cultural de la ciutat potencia aquest turisme? Transformar un estany històric en una mena de jacuzzi de galeria comercial foragita aquest “turisme a nivell cultural” i n'atrau un de molt diferent. El turisme cultural no és compatible amb formigó i “botellón”.

No es tracta de nostàlgia, es tracta d'estimar el nostre patrimoni. Quan l'entrevistadora li pregunta per la destrucció que s'ha fet, vostè contesta, literalment: “em sorprèn. Què hem destrossat, de Joan Bordàs? És que no ho sé.” I aquesta és la tragèdia, incomprendible en un alcalde: que ni ho sàpiga. A banda de l'estany, arbres i peu de la font, vostès han destruït tres balcons i tres arcs emblemàtics de Joan Bordàs. És trist que no ho sàpiga.

3. L'ESCÀNDOL DEL DINER PÚBLIC

Aquest és un punt molt importat en relació a les obres. Segurament explica bona part del desastre.

Vostè presumeix a l'entrevista de les obres que s'estan fent i pregunta més d'un cop: “com és que abans no es feien?”

Efectivament, la ciutat necessitava actuacions. Però, com vostè sap perfectament – i amaga -, a causa dels decrets de Montoro l'Ajuntament anterior tenia molt bloquejades les despeses. No podia invertir. Això vol dir que quan vostè va arribar a l'alcaldia va trobar-se amb 4.000.000 € estalviats, que ara s'estan gastant. D'aquest diner públic no quedarà res. No només això, sinó que l'Ajuntament ha començat ja a endeutar-se.

Amb tot, el problema no és que es gastí el diner públic, sinó com es gasta.

Li volem preguntar: unes obres que afectaven Costes, no tenien dret a cap subvenció de Costes? En altres municipis, Costes paga part de les reformes de passejos. Pot ser que, amb les presses, l'Ajuntament s'hagi estimat més tirar pel dret i assumir més costos amb els diners dels ciutadans?

1. Més de 6.000.000 € en obres executades just abans de la campanya electoral.

Alerta Sant Feliu té por que bona part del desastre urbanístic que s'està realitzant tingui una explicació electoral. És a dir: s'han fet totes les obres en el mateix moment, just ara, per poder inaugurar-les abans de les eleccions. Per culpa d'això, es fan de pressa, amb poca vigilància i sense temps d'atendre els suggeriments i les protestes dels veïns – queixes a alcaldia, recollides de firmes i al·legacions. Es va contrarellotge, es tira pel dret i es causen destruccions irreversibles.

La pressa electoral també explica les terribles molèsties als veïns de l'Asil. A l'entrevista, vostè demana excuses als veïns de l'Asil. Però ha estat l'Ajuntament mateix que s'ha saltat la normativa i ha fet les obres a l'estiu.

2. Les obres del Racó de Garbí. Més de 3.200.000 €

Pensem que, sense destruir patrimoni, l'obra hauria costat més o menys la meitat i el resultat no seria tan lleig.

S'hauria pogut eixamplar la vorera preservant els arbres i els balcons. El cas de l'estany és especialment lamentable: s'enderroca l'estany i, després, vist l'error, s'encarrega a correcció a un paisatgista (12.500 €) que en projecta un altre de no previst al projecte. Resultat: un estanyol en forma de jacuzzi, que degrada l'escultura.

Un altre cas de despesa molt discutible són els fanals, totalment excessius i sense estètica, que han costat més de 100.000 €. Un altre desastre: la modificació de l'espigó. Als dibuixos inicials, l'espigó tenia una passarel·la de fusta discreta, bonica i efectiva. A última hora s'ha decidit gastar 190.000 € per tapar amb formigó la pedra natural de l'escullera. Enlletgir és car.

Són molt preocupants les partides de diner públic destinades a maquillar el desastre de cara a la població. Uns obres ben fetes no necessiten propaganda, però, conscient del nyap i vistes les crítiques, l'Ajuntament convoca ara un concurs d'idees (6.655 €) per rentar la cara al projecte, més un vídeo sobre les obres (1.455 €), més l'elaboració d'una estratègia global de comunicació (2.420 €) per vendre el producte a la població. Els límits entre informar i fer propaganda electoral no són clars. Sumem-hi el cost del butlletí publicitari #Guixols, dedicat a netejar la imatge de l'Ajuntament (més de 50.000 € anuals, és a dir més de 4.000 € mensuals, que podrien destinar-se a polítiques socials).

3. Obres entorn de l'Asil, vora 2.000.000 €

A Sant Feliu hi ha dèficit de places geriàtriques. La gent gran ha de buscar lloc a fora de la seva ciutat. Al programa electoral, vostè prometia ampliar les places. Per comptes d'això, s'inverteix només a l'exterior, i de manera molt discutible. Diu a l'entrevista que enderrocar els murs centenaris farà que la gent gran de l'asil estigui en contacte amb el parc. El més probable és que els avis de l'asil, sense els murs, acabin encara més tancats a dintre, per tal que no es perdin o corrin perill entre joves i les persones amb gossos.

El contrast entre els dos milions invertits a la plaça i el seu entorn i la desatenció a l'asil i la gent gran clama al cel.

4. Conclusió

El diner públic és un tema extremadament delicat. Cal ser molt responsable en això. A l'estat tenim molts exemples de malversació econòmica i els disbarats que comporta. Volem expressar-li el nostre temor que les males pràctiques hagin arribat a Sant Feliu.

Les obres eren necessàries. Totalment d'acord. Però, valien més de 6.000.000 €? Tants diners gastats contrasten clamorosament amb la situació de l'associacionisme de la ciutat. Denegació d'ajuts, retirada de subvencions, etcètera. L'associacionisme és un patrimoni públic tan important com l'arquitectònic. És gràcies a la societat civil que Sant Feliu presenta una vitalitat envejable.

4. LA PUDOR DE LES ESCOMBRARIES

Volem aprofitar aquesta carta per recordar-li les queixes que de fa anys tenim respecte del servei d'escombraries.

La nostra ciutat es gasta 4.121.092 € l'any en serveis d'escombraries i neteja viària. Això equival a 11.000 € diaris en neteja.

Però la pudor que fa Sant Feliu no la sentirà a cap altra ciutat turística. Així i tot, ja fa tres anys que es va prorrogant el contracte amb la mateixa companyia. No sembla gaire lògic.

Aviat s'haurà de renovar el contracte i aquesta vegada ens lligarà pels deu pròxims anys, tota una dècada. Confiem que no es torni a contractar un servei tan deficient com el dels últims anys. Tothom se'n queixa. Els carrers són plens d'escombraries i pudor. Ni això ni la destrucció de patrimoni urbà ajuda al turisme. Al contrari.

* * *

Ja veu, senyor alcalde, que Sant Feliu té problemes reals i greus, i que el seu “projecte de ciutat” és força discutible. Voler compensar amb unes obres faraòniques fetes just abans de les eleccions la poca o mala feina realitzada fins ara segurament explica la situació de deixadesa actual de la ciutat. Deixadesa visible als carrers i en el tracte del govern als ciutadans.

Confiem que amb la nostra resposta compregui que Alerta Sant Feliu no som “quatre particulars amb interessos privats” sinó un grup de persones que estimem aquesta ciutat i estem, per això mateix, profundament preocupats per la degradació urbana i social de Sant Feliu de Guíxols.

Quedem a la seva disposició,

